



Parlamentul României
Camera Deputaților
Cabinet Secretar General



ROMANIA
Parlamentul României
CAMERA DEPUTAȚILOR
BIROUL PERMANENT

Nr. 1022 din 05.07.2018

NOTĂ

referitoare la Decizia Curții Constituționale nr. 306 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.10 alin.(5) teza a doua din Legea nr.360/2002 privind statutul polițistului

Către: Biroul permanent al Camerei Deputaților

De la: Secretarul general al Camerei Deputaților

Vă informăm că prin Decizia nr. 306 din 8 mai 2018, definitivă și general obligatorie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 22.06.2018, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate ridicată în Dosarul nr. 20.475/3/2016 al Tribunalului București - Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și a constatat că dispozițiile art. 10 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului sunt neconstituționale.

Potrivit prevederilor art.147 alin.(1) din Constituția României, republicată, dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.

Potrivit art. 136 alin.(2) din Regulamentul Camerei Deputaților, procedura de reexaminare a legii urmează să fie declanșată de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată.

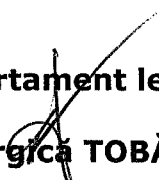
Cu această inițiativă legislativă urmează să fie sesizate Comisia juridică, de disciplină și imunități și Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională.

Anexăm alăturat, Decizia Curții Constituționale nr. 306/2018.

SECRETAR GENERAL


Silvia-Claudia MIHALCEA

Șef Departament legislativ


Georgică TOBĂ

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 306

din 8 mai 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (5) teza a doua
din Legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (5) din Legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului, excepție ridicată de Nina Horobeț, în Dosarul nr. 20.475/3/2016 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.835D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, deoarece, având în vedere deciziile Curții Constituționale, aspectele tehnice ce vizează accesul în funcția de polițist pot fi reglementate prin ordine ale ministrului de resort. Or, fiind candidată la un concurs pentru ocuparea funcției de polițist, autoarea excepției nu este parte a unui raport de serviciu, care ia naștere doar prin actul de numire. Cu privire la situația transferului din cadrul altor funcții publice, situație în care, însă, nu se află autoarea excepției, susține că aspectele esențiale pentru ocuparea posturilor nu se pot reglementa prin ordin, ci prin lege organică, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 5.788 din 19 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 20.475/3/2016, Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (5) din Legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului. Excepția a fost invocată de reclamanta Nina Horobeț, în cadrul acțiunii de contencios administrativ având ca obiect soluținarea cererii de anulare a actului administrativ — tabelul centralizator cu rezultatele obținute de către candidații la concursul organizat la data de 12 mai 2016, în vederea ocupării posturilor vacante de agent principal, prevăzute la poz. 299 din Statutul de organizare

al structurii județene pentru imigrări, din cadrul Serviciului pentru Imigrări al județului Tulcea, și obligarea la refacerea tabelului conform criteriilor din anunțul de participare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că polițistul este funcționar public civil cu statut special, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 360/2002, iar, în această calitate, polițistul este subiect al unui raport de serviciu care ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale. De aceea, aspectele esențiale care vizează inclusiv ocuparea funcțiilor de polițist în condițiile art. 9 alin. (2¹), (2²) și (3) din Legea nr. 360/2002, ca element al nașterii raportului de serviciu, se referă în mod intrinsec la statutul polițistului, statut care trebuie reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, respectiv Legea nr. 360/2002. Organizarea concursurilor, inclusiv pentru ocuparea funcțiilor de polițist în condițiile art. 9 alin. (2¹), (2²) și (3) din lege, se referă la nașterea raportului de serviciu. De aceea, organizarea unor astfel de concursuri, ținând seama de statutul polițistului, trebuie reglementată, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, prin lege organică, și nu prin Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 665/2008 privind unele activități de management resurse umane în unitățile Ministerului Internelor și Reformei Administrative. Or, dispozițiile de lege nu numai că nu reglementează procedura organizării și desfășurării concursurilor pentru ocuparea funcțiilor de polițist, în condițiile art. 9 alin. (2¹), (2²) și (3), ci delegă reglementarea acestora ministrului de interne, care este abilitat să adopte ordine. În final, se invocă deciziile Curții Constituționale nr. 392 din 2 iulie 2014 și nr. 172 din 24 martie 2016 și se susține că, având în vedere principiile enunțate prin acestea, dispozițiile de lege criticate încalcă art. 1 alin. (4) și (5) și art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție.

6. Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 172 din 24 martie 2016. În situația textului de lege criticat, argumentele reținute în această decizie sunt valabile *mutatis mutandis* în prezenta cauză, în care este vorba despre condițiile esențiale ale ocupării postului de polițist. Reiterând considerentele acestei decizii, Guvernul arată că, din perspectiva similitudinii reglementării conținute de art. 10 alin. (5) din Legea nr. 360/2002 cu cea a art. 18 din aceeași lege, declarat neconstituțional prin Decizia nr. 172 din 24 martie 2016, atât criticile formulate, cât și argumentele reținute de Curte sunt valabile și în analiza prezentei excepții de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, în primul rând, arată că polițistul este funcționar public civil cu statut special, fiind investit cu exercițiul autorității publice. Polițistul este subiect al unui raport de serviciu, raport care la naștere, se execută și încetează în condiții speciale. De aceea, aspectele esențiale ce vizează cele trei elemente ale raporturilor de serviciu se referă în mod intrinsec la statutul polițistului, statut care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, respectiv Legea nr. 360/2002. Modalitățile și condițiile de recrutare și selecționare a candidaților la concursurile de admitere în instituțiile de învățământ proprii și la ocuparea funcțiilor de polițist pot fi stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne. Această atribuție a ministrului afacerilor interne, de a adopta norme secundare în vederea desfășurării concursului de admitere în instituțiile de învățământ proprii și de ocupare a funcțiilor de polițist, îi conferă o anumită marjă de apreciere în acest sens. Dreptul de apreciere pe care legea îl conferă acestuia este menit să asigure normelor administrative de organizare a concursului acea flexibilitate necesară bunei organizări, în funcție de aspecte care pot diferi de la un an la altul, de la un concurs la altul, cum ar fi, spre exemplu, numărul de posturi care pot fi ocupate, modificările care intervin în conținutul bibliografiei etc. În atare condiții, dispozițiile art. 1 alin. (4) și (5) și art. 73 alin. (3) lit. j) din Legea fundamentală nu sunt nesocotite. Astfel, nu se realizează delegarea unei atribuții ce aparține în exclusivitate legiuitorului, către un membru al Guvernului. De asemenea, dispozițiile criticate respectă și componenta constituțională referitoare la previzibilitatea și accesibilitatea legii, întrucât personalul vizat se poate raporta la un act normativ emis în temeiul legii, fiind în măsură să își adapteze conduita în mod corespunzător și să aibă reprezentarea precisă a recrutării și selecționării candidaților la concursurile de admitere în instituțiile de învățământ proprii și la ocuparea funcțiilor de polițist. Totodată, dispozițiile legale criticate nu aduc atingere principiului egalității în drepturi a cetățenilor, întrucât se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. Se invocă, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 107 din 13 iunie 2000 și nr. 781 din 17 noiembrie 2015. În final, se arată că dispozițiile art. 30 și ale art. 78 din Constituție nu au incidență în cauza de față.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din actul de sesizare, îl constituie prevederile art. 10 alin. (5) din Legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 25 februarie 2016,

având următorul conținut: „Recrutarea și selecționarea candidaților la concursurile de admitere în instituțiile de învățământ proprii și la ocuparea funcțiilor de polițist în condițiile art. 9 alin. (2¹), (2²) și (3) se realizează potrivit normelor stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.” Anterior acestei modificări, dispozițiile art. 10 alin. (5) din Legea nr. 360/2002 aveau următorul conținut: „Criteriile privind selecționarea polițiștilor candidați pentru concursurile de admitere în instituțiile de învățământ proprii, precum și selecționarea specialiștilor se stabilesc prin ordin al ministrului de interne”. Curtea reține că aceste dispoziții conțin două teze diferite, și anume: teza întâi, referitoare la recrutarea și selecționarea candidaților la concursurile de admitere în instituțiile de învățământ proprii, și teza a doua, referitoare la recrutarea și selecționarea candidaților la ocuparea funcțiilor de polițist în condițiile art. 9 alin. (2¹), (2²) și (3). Întrucât, în speță, se critică reglementarea privind ocuparea funcțiilor de polițist în condițiile art. 9 alin. (2¹), (2²) și (3), Curtea reține ca obiect al excepției doar dispozițiile art. 10 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 360/2002.

13. Dispozițiile art. 9 alin. (2¹), (2²) și (3) din aceeași lege, la care fac referire prevederile de lege criticate, au următorul cuprins:

„(2¹) În raport cu nevoile operative ale structurilor Ministerului Afacerilor Interne, pentru ocuparea funcțiilor de execuție vacante pot fi reîncadrate ca polițiști persoane cărora le-au încetat raporturile de serviciu în condițiile art. 69 alin. (1) lit. b), d)—f) și j), care au studii corespunzătoare cerințelor postului și îndeplinesc condițiile legale, potrivit categoriei din care au făcut parte

(2²) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), pentru reducerea deficitului de polițiști în structurile Ministerului Afacerilor Interne, pot fi încadrate direct sau transferate din instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, pe funcții de execuție vacante de polițist, persoane cu studii corespunzătoare cerințelor postului și care îndeplinesc condițiile legale.

(3) Pentru unele funcții pot fi încadrați direct sau transferați din instituțiile publice de apărare și siguranță națională specialiști cu studii corespunzătoare cerințelor postului și care îndeplinesc condițiile legale.”

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației puterilor în stat și cel al obligativității respectării legilor, a Constituției și a supremației sale, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 31 privind dreptul la informație, art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici și în art. 78 privind intrarea în vigoare a legii.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, așa cum reiese din actele dosarului, autoarea excepției a candidat la concursul din 12 mai 2016 pentru ocuparea posturilor vacante de agent principal în cadrul Serviciului pentru Imigrări al județului Tulcea, prin recrutarea candidaților din sursă externă, în baza art. 9 din Legea nr. 360/2002.

16. Referitor la statutul polițistului, prin Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014, paragraful 17, prin Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015, paragraful 24, sau prin Decizia nr. 172 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 25 aprilie 2016, paragraful 17, Curtea a statuat că polițistul este funcționar

public civil, cu statut special, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 360/2002, și că, în conformitate cu art. 2 alin. (1) din aceeași lege, polițistul este investit cu exercițiul autorității publice. În considerarea acestor prevederi legale, statutul său juridic cunoaște elemente derogatorii de la dispozițiile generale care reglementează raporturile de muncă, respectiv Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, polițistul este subiect al unui raport de serviciu, raport care la naștere, se execută și încetează în condiții speciale. De aceea, aspectele esențiale ce vizează cele trei elemente ale raporturilor de serviciu se referă în mod intrinsec la statutul polițistului, statut care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, respectiv Legea nr. 360/2002.

17. În ceea ce privește dispozițiile de lege criticate — art. 10 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 360/2002 —, Curtea reține că, potrivit acestora, recrutarea și selecționarea candidaților la ocuparea funcțiilor de polițist în condițiile art. 9 alin. (21), (22) și (3) se realizează potrivit normelor stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne. Dispozițiile de lege criticate fac parte din secțiunea 1: „*Selecționarea și pregătirea polițistilor*” a capitolului II — „*Cariera polițistului*” a Legii nr. 360/2002. Regula în materia ocupării funcțiilor vacante de polițist este prevăzută la art. 9 alin. (1) și (2) din lege, potrivit căruia polițistii provin, de regulă, din rândul absolvenților instituțiilor de învățământ ale Ministerului de Interne, iar ofițerii de poliție pot proveni și din rândul agenților de poliție, absolvenți cu diplomă de licență sau echivalentă, ai instituțiilor de învățământ superior cu profil corespunzător specialităților necesare poliției. Dispozițiile art. 9 alin. (21), (22) și (3) din aceeași lege reglementează trei ipoteze speciale de ocupare a funcțiilor vacante de polițist, de către: persoane cărora le-au încetat raporturile de serviciu în condițiile art. 69 alin. (1) lit. b), d) — f) și j), care au studii corespunzătoare cerințelor postului și îndeplinesc condițiile legale, potrivit categoriei din care au făcut parte [art. 9 alin. (21)]; persoane cu studii corespunzătoare cerințelor postului și care îndeplinesc condițiile legale, care pot fi încadrați direct sau transferați din instituțiile publice de apărare și siguranță națională. [art. 9 alin. (3)]. Potrivit art. 9 alin. (5) din Legea nr. 360/2002, ocuparea funcțiilor de polițist în condițiile alin. (21), (22) și (3) se realizează prin concurs sau examen, după caz.

18. Curtea reține că, referitor la polițisti, în materia ocupării posturilor de execuție, a fost emis Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 665/2008 privind unele activități de management resurse umane în unitățile Ministerului Internelor și Reformei Administrative, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 833 din 11 decembrie 2008.

19. Prin Decizia nr. 172 din 24 martie 2016, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 360/2002, potrivit căreia „*Posturile de conducere se ocupă prin examen sau concurs, după caz, în situațiile și în condițiile stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor.*” Cu acel prilej, Curtea a reținut că **ocuparea posturilor de conducere se referă la modul de executare a raporturilor de serviciu, implicând o modificare a acestor raporturi.** Aspectele privind ocuparea posturilor de conducere țin în mod evident de cariera polițistului și presupun o modificare atât a atribuțiilor (a felului muncii), cât și a salarizării. Exercitarea raportului de serviciu al polițistului se realizează de la nașterea

acestuia, prin actul de numire, și până la încetarea lui, în condițiile legii (paragraful 18). Curtea a mai reținut că statutul juridic al unei categorii de personal este reprezentat de dispozițiile de lege referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă în care se află respectiva categorie. (paragraful 19). Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate nu numai că nu reglementează procedura ocupării posturilor de conducere ale polițistilor, ci delegă reglementarea acestor aspecte importante ministrului de resort, care este abilitat să adopte ordine. Având în vedere că, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, statutul funcționarilor publici se reglementează prin lege organică și ținând cont de faptul că aspectele esențiale privind ocuparea posturilor de conducere vizează o modificare a raporturilor de muncă, aceste aspecte esențiale — cum sunt, spre exemplu, condițiile generale de participare la examen/concurs, condițiile de vechime necesară participării la examen/concurs, tipul probelor de examen/concurs, condițiile în care candidații sunt declarați „admiși” și posibilitatea de contestare — trebuie reglementate prin lege organică, urmând ca regulile specifice procedurii de ocupare a funcțiilor de conducere să fie explicate și detaliate prin ordin al ministrului de resort. În consecință, Curtea a constatat că prevederile de lege criticate care instituie reglementarea acestor aspecte prin acte administrative contravin dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție (paragraful 21). Totodată, Curtea a reținut că, potrivit dispozițiilor de lege criticate, se ajunge la situația ca un aspect esențial care vizează executarea raporturilor de serviciu să fie reglementat printr-un act administrativ. Or, normele privind ocuparea posturilor de conducere trebuie să respecte anumite cerințe de stabilitate și previzibilitate. Astfel, delegarea atribuției de a stabili aceste norme unui membru al Guvernului, prin emiterea unor acte cu caracter administrativ ce au caracter infralegal, determină o stare de incertitudine juridică, acest gen de acte având, de obicei, un grad sporit de schimbări succesive în timp (paragraful 22). Așadar, pe fondul lacunei legislative evidențiate mai sus, Curtea a mai reținut că soluția legislativă prevăzută de art. 18 din Legea nr. 360/2002 contravine normelor de tehnică legislativă, de vreme ce, potrivit Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare, ordinele cu caracter normativ se emit numai pe baza și în executarea legii, trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise, fără ca prin acestea să poată fi completată legea (paragraful 23).

20. Ca urmare a pronunțării acestei decizii, au fost adoptate Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 21 iunie 2016, precum și Legea nr. 118/2017, de aprobare a acesteia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 30 mai 2017, acte normative care au pus de acord dispozițiile Legii nr. 360/2002 cu decizia sus-menționată a Curții Constituționale. Cu acest prilej, a fost completată Legea nr. 360/2002 cu prevederi referitoare atât la ocuparea posturilor de conducere, cât și la ocuparea posturilor de execuție, prevederi introduse la secțiunea 4: „*Ocuparea posturilor vacante*” a capitolului II — „*Cariera polițistului*” a Legii nr. 360/2002. Astfel, potrivit art. 27³⁴, „*Postul de execuție vacant se ocupă prin:* a) numirea absolventului instituției de învățământ a Ministerului Afacerilor Interne sau care pregătește personal pentru nevoile Ministerului Afacerilor Interne; b) mutare, la cerere sau în interesul serviciului; c) concurs sau examen, după

caz, în situațiile prevăzute la art. 9 alin. (2), (2¹), (2²) și (3).” De asemenea, art. 27³⁶ conține reglementări cu privire la comisia constituită în vederea ocupării postului vacant prin concurs sau examen, art. 27³⁹ stabilește probele concursului sau examenului și conține prevederi referitoare la subiectele și baremele de corectare/apreciere și notare, în concordanță cu tematica și bibliografia stabilite, art. 27⁴¹ și art. 27⁴³ reglementează procedura de evaluare a probelor și rezultatele finale, iar art. 27⁴⁴ stabilește procedura de contestare a rezultatelor.

21. Curtea constată, însă, că excepția de neconstituționalitate a fost invocată în cadrul soluționării cererii de anulare a tabelului centralizator al rezultatelor la concursul organizat în data de 12 mai 2016, deci anterior completărilor aduse Legii nr. 360/2002, cu privire la ocuparea posturilor vacante de execuție. De asemenea, Curtea observă că **dispozițiile de lege criticate nu au fost modificate sau completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2016.**

22. Având în vedere că, potrivit dispozițiilor de lege criticate, ocuparea funcțiilor de polițist, în condițiile art. 9 alin. (2¹), (2²) și (3), se realizează potrivit normelor stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne, Curtea constată că **sunt aplicabile *mutatis mutandis* considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 172 din 24 martie 2016, referitoare la ocuparea posturilor de conducere.**

23. Astfel, procedura ocupării posturilor vacante de polițist, chiar și în situațiile speciale reglementate de art. 9 alin. (2¹), (2²) și (3) din Legea nr. 360/2002, prin concurs sau examen, conduce la nașterea unui raport de serviciu, care se realizează prin actul de numire a polițistului în funcție. Așadar, aspectele esențiale privind ocuparea posturilor de execuție țin în mod evident de cariera polițistului și presupun reglementarea cerințelor care pot conduce la nașterea raportului de serviciu al polițistului. Or, dispozițiile legale criticate nu numai că nu au reglementat procedura ocupării posturilor de execuție ale polițistilor, ci au delegat reglementarea acestor aspecte ministrului de resort, care este abilitat să adopte ordine. De altfel, și în prezent, după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2016, dispozițiile legale criticate au același conținut juridic.

24. Având în vedere că statutul funcționarilor publici se reglementează prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, și ținând cont de faptul că aspectele esențiale privind

ocuparea posturilor de execuție țin de nașterea raportului de serviciu, Curtea constată că aceste aspecte esențiale — cum sunt, spre exemplu, condițiile generale de participare la examen/concurs, condițiile de vechime necesară participării la examen/concurs, tipul probelor de examen/concurs, condițiile în care candidații sunt declarați „admiși” și posibilitatea de contestare — trebuiau reglementate prin lege organică, urmând ca regulile specifice procedurii de ocupare a funcțiilor de execuție să fie explicate și detaliate prin ordin al ministrului de resort. Or, acestea nu erau reglementate prin lege la data susținerii concursului a cărui anulare constituie obiectul cauzei în cadrul căreia s-a invocat excepția de neconstituționalitate. În consecință, Curtea constată că prevederile de lege criticate, care instituie reglementarea acestor aspecte prin acte administrative, contravin dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție.

25. Curtea observă că dispozițiile de lege criticate generează situația ca un aspect esențial care vizează nașterea raporturilor de serviciu să fie reglementat printr-un act administrativ. Or, normele privind ocuparea posturilor de execuție trebuie să respecte anumite cerințe de stabilitate și previzibilitate. Astfel, delegarea atribuției de a stabili aceste norme unui membru al Guvernului, prin emiterea unor acte cu caracter administrativ ce au caracter infralegal, determină o stare de incertitudine juridică, acest gen de acte având, de obicei, un grad sporit de schimbări succesive în timp. Așadar, pe fondul lacunei legislative evidențiate mai sus, soluția legislativă prevăzută de art. 10 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 360/2002 contravine normelor de tehnică legislativă, de vreme ce, potrivit Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare, ordinele cu caracter normativ se emit numai pe baza și în executarea legii, trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise, fără ca prin acestea să poată fi completată legea. În consecință, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate contravin și prevederilor art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție.

26. În final, Curtea reține că dispozițiile art. 16 alin. (1), art. 31 și art. 78 din Constituție nu au incidență în prezenta cauză.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

CAMERA DEPUTAȚILOR

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Nina Horobeț în Dosarul nr. 20.475/3/2016 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 10 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 mai 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean